

Stanovisko SPČR k aktuálnímu vývoji jednání k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o soukromí a elektronických komunikacích (nařízení ePrivacy)

Vzhledem k aktuálnímu vývoji jednání na evropské úrovni k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o soukromí a elektronických komunikacích (dále jen "nařízení ePrivacy") si Svaz průmyslu a dopravy ČR dovoluje uvést následující stanovisko.

Návrh nařízení ePrivacy byl představen Evropskou komisí v lednu 2017. Od té doby byl tento návrh předmětem široké diskuse, jak na evropské, tak na národní úrovni.

Na úvod bychom rádi zdůraznili, že Svaz považuje funkční ochranu osobních údajů a soukromí a zavádění jednotných pravidel pro podnikání, včetně podnikání v rámci digitální ekonomiky napříč celou EU za nezbytnou součást rozvoje digitálního trhu. Ochrana soukromí, bezpečnost dat i odpovědný přístup k zacházení s daty jsou nejen nezbytnou podmínkou rozvoje průlomových technologií jako je například umělá inteligence, ale také konkurenční výhodou a přidanou hodnotou, kterou mohou evropské firmy nabídnout. Svaz má však k návrhu nařízení ePrivacy velmi vážné výhrady, které bohužel nadále přetrvávají.

Zcela zásadním problémem je přetrvávající nejistota ohledně toho, jaké služby a oblasti činnosti návrh nařízení reguluje. Návrh nařízení totiž výrazně **rozšiřuje okruh působnosti nařízení** na komunikaci mezi stroji (tzv. machine-machine, M2M), internet věcí a dopadá v podstatě i na celou oblast robotizace, umělé inteligence a Průmyslu 4.0.

Návrh nařízení se snaží ve svých recitálech dát výkladová vodítka, **za jakých okolností bude komunikace machine to machine, resp. internetu věcí spadat do působnosti nařízení.** Zásadním problémem tohoto vymezení je ovšem jeho nedostatečná srozumitelnost, která bude v praxi působit výkladové problémy všem dotčeným subjektům.

Na první pohled se může zdát, že do působnosti nařízení spadne “pouze” komunikace M2M, která je přenášena službou elektronických komunikací a nikoli tedy např. “aplikační vrstva takové komunikace”. V této souvislosti je ale nutné ještě zohlednit doplňující výklad v návrhu nařízení, který specifikuje, že *“nařízení se bude vztahovat i na data poskytovaná v rámci M2M, IoT, vč dat poskytovaných přes “domácího asistenta”, **pokud taková data opustí “domácí síť nebo uzavřenou síť.”***

Při porovnání obou recitálů, která zahrnují M2M a internet věcí, tedy není vůbec jasné, **které konkrétní služby, produkty a přístroje** budou zahrnuty do působnosti nařízení a které nikoliv.

Je třeba také připomenout, že návrh nařízení a jeho celkový výklad je úzce propojen se dvěma klíčovými regulacemi, a to s nařízením **GDPR** a dále s evropským kodexem elektronických komunikací (**EECC**).

Zejména u EECC ale nebyla provedena detailní dopadová analýza **souladu platného textu EECC** (především pojetí definic a poskytovatelů služeb elektronických komunikací) **a nařízení ePrivacy**. Dále autoři návrhu neprovedli ani v původní dopadové studii žádnou analýzu, jak zahrnutí M2M a IoT do působnosti nařízení dopadne na využití těchto technologií **v průmyslu**.

Původní dopadová studie k návrhu nařízení totiž neřeší otázku spojenou s M2M v oblasti **robotizace, oblasti Průmyslu 4.0 a celé oblasti umělé inteligence**.

Je tedy klíčové nejen jak bude vypadat finální znění nařízení ePrivacy, ale i zda a jak detailně nakonec bude nebo nebude zahrnuta oblast M2M a IoT do působnosti nařízení. Důležité je také jaké bude finální znění zejména **článku 6**, který upravuje povolené zpracování dat elektronických komunikací.

Zásadní otázkou pak je, jak bude tento návrh nařízení v souladu s aktivitami Evropské unie a všech členských států v oblasti umělé inteligence. Evropská komise přijala v prosinci 2018 [Koordinovaný plán k umělé inteligenci](#). Jedná se o velmi ambiciózní plán, v němž Evropská komise jasně vyzdvihuje obrovský potenciál, který umělá inteligence nabízí celé Evropské unii i v globálním měřítku pro podporu a rozvoj inovací a konkurenceschopnosti EU. V textu Koordinovaného plánu je jasně zmíněno **zpracování dat** jako naprosto klíčové pro celou oblast umělé inteligence, přičemž strojové učení a komunikace mezi stroji jsou jasně uznány za součást umělé inteligence. Zároveň Rada EU přijala v únoru 2019 své [Závěry](#) ke Koordinovanému plánu

EK, a jasně *“VYZÝVÁ k intenzivnějšímu rozvoji, zavádění a využívání aplikací umělé inteligence ve všech hospodářských odvětvích, aby se Evropa stala v oblasti umělé inteligence globálním lídrem;”*

Česká republika se v oblasti umělé inteligence veřejně přihlásila o **Centrum excellence** a chce být lídrem v této oblasti. Je proto zásadní, aby jakákoli regulace umožnila při zachování vysokých standardů ochrany soukromí práci s daty, strojovým učením a se všemi oblastmi umělé inteligence, vč. M2M, IoT a robotizace.

Finální text návrhu nařízení by tak podle Svazu měl zohlednit právě **soulad návrhu nařízení ePrivacy s Koordinovaným plánem EU v oblasti umělé inteligence**.

Svaz z tohoto důvodu plně podporuje **stanovisko BusinessEurope**, obsahující apel na evropské zákonodárce, aby při jednání k finálnímu textu návrhu nařízení zohlednili právě oblast digitalizace a technologický rozvoj.

Z tohoto důvodu je podle nás klíčové, aby **text návrhu nařízení zohlednil následující aspekty**:

- **Plný soulad s GDPR** - zákonné důvody zpracování dat musí zohlednit všechny aspekty zákonných důvodů zpracování ve smyslu již platného GDPR, zejména tedy čl. 6 a 8 návrhu nařízení musí být v tomto duchu upraveny.
- **Soulad s iniciativami EU v oblasti strojového učení, robotizace, umělé inteligence** - zpracování dat by při zachování všech standardů ochrany soukromí mělo zohlednit možnost zpracování dat právě pro účely rozvoje inovací a oblasti umělé inteligence.
- Uvedení **konkrétního příkladu do recitálu nařízení**, jaká komunikace v rámci M2M, resp. internetu věcí spadá do působnosti tohoto nařízení a jaká ne. M2M zahrnuje obrovské množství různých služeb, produktů a přístrojů, a ze stávajícího znění recitálů návrhu nařízení, které se vztahují k M2M a internetu věcí, není jasné, jaké konkrétní produkty a služby budou nebo nebudou zahrnuty do jeho působnosti, to se týká např. autonomních systémů, která mají zabudovanou komunikaci mezi stroji, a to zejména ve výrobním procesu, dálkovém ovládní přístrojů apod.